Anul V No. 7 — Patru pagini: 3 lei exemplarul — 11 Octombrie 1937

IDEEA NAȚIONALĂ

Abonamente:
Abonamentul pe un an 120 lei
Pe jumătate de an 60 „
Instituții și sprijinitori 500 „

„Sufletul este punctul cardinal, asupra căruia trebue să se lucreze în momentul de față. Sufletul individual și sufletul mulțimii. Chemați sufletul neamului la o viață nouă".
Corneliu Z. Codreanu.

Director: N. N. Manolescu
Redacția și Ad-ția:
str. Carol I no. 58 Buzău

INTÎLNIREA HITLER-MUSSOLINI
și lupta de apărare contra revoluției roșii

Vizita Ducelui Mussolini în Germania depășește cadrul evenimentelor diplomatice pentru a se încadra în istorie. Doi șefi spirituali și politici, a două mari națiuni, au isbutit după ani de lupte și încercări, să înlăture ceeace ar fi putut să-i despartă și să nu urmărească decît ceeace îi unește și trebue să-i unească. Amîndoi sunt deplin conștienți de imensa răspundere ce și-au luat înaintea lumii civilizate și a istoriei, care le-a impus misiunea comună de a reface din temelii viața spirituală, politică, economică și socială a națiunilor respective, pentru a le mîntui de mortala primejdie a iudeo-comunismului, pentru a le imuniza complect contra acestei primejdii și a le da atîta tărie încît să iasă învingătoare dintr'o eventuală ciocnire cu forțele coalizate, văzute sau nevăzute, ale Internaționalei Roșii. *Celelalte probleme, oricît de importante, specifice Italiei sau Germaniei, rămîn pe al II-lea plan față de lupta antibolșevică și n'au însemnătate chiar pentru ele decît tot în funcție de această luptă.*

Acest înalt sentiment de răspundere istorică, înaintea națiunilor italiană și germană și înaintea tuturor națiunilor, care exclude orgoliul și ambițiile personale și tinde să moderere, să frîneze, chiar interesele statelor italian și german, încadrîndu-le în interesul suprem al omenirii culte de a se apăra de complotul comunist, această conștiință sublimă a unor genii-eroi și toate hotărîrile de importanță epocală ce au izvorît dintr'însa fac din întîlnirea dela Berlin *un eveniment fără precedent în istorie*, dar care tinde să paralizeze hotărîrile nu mai puțin decisive ale comuniștilor, dușmanii națiunilor și ai lui Dumnezeu care după ce s'au văzut înfrînți în Spania, pregătesc noi desastre.

Scopul urmărit de dd. Hitler și Mussolini prin așa numita axă Roma-Berlin este, după cum se vede, unul de *apărare* și deci de *pace*, precum au arătat-o limpede în cuvîntările lor. Dar în apărare, nu hotărăști tu de pace, ci adversarul cînd te atacă. *Dacă armata roșie n'ar fi fost atinsă de germenul descompunerii cine poate spune dacă pînă acum, Moscova n'ar fi deslănțuit războiul?* De acea vedem pe Japonezi, care se apără de aceiași internațională comunistă, că n'au mai așteptat să fie atacați, ci au pornit să distrugă ori să slăbească pe dușman, lovind deocamdată în chinezi, aliații Moscovei.

Intre Italia, Germania și Japonia e o comunitate de interese, fiindcă toate aceste națiuni fac un singur front contra bolșevismului. La acest front anticomunist au aderat ori sunt pe punctul de a adera și alte națiuni, *„tot ce e popor credincios de acest nume"*, cum a spus Ducele.

Existența noastră ca Stat și Națiune, fiind pusă în joc de uneltirile revoluționare și războinice ale Iudeo-Bolșevismului, *interesele cele mai vitale ale României merg și trebue să meargă alături de cei care poartă lupta contra revoluției roșii.* Sunt aceleași interese care fac tăria alianței noastre cu Polonia.

IDEEA NAȚIONALĂ

Complotul ruso-comunist
Un senzațional articol din „REVUE DES DEUX MONDES"

Savantul istoric și publicist francez, Jacques Bardoux, membru al Institutului Franței, publică în numărul pe Octombrie al marei reviste franceze *„Des deux mondes"* un documentat studiu cu titlul de mai sus.

D-sa aduce documente noi și senzaționale asupra existenței și a caracterului de imediată amenințare a unui complot urzit de Internaționala III împotriva ordinei interne din Franța și a păcii europene.

Iată în rezumat, conținutul acestui studiu.

Autorul începe prin a reaminti profeția lui Lenin după care Spania avea să fie printre cele dintîi state care se vor converti la revoluția comunistă.

Stalin, urmînd directivele predecesorului său, a dat o atenție specială afacerilor spaniole în care amestecul sovietic devine din ce în ce mai vizibil, după prăbușirea monarhiei lui Alfons al XIII. Numeroase greve și revolte sîngeroase, puse la cale de comuniștii spanioli sub ordinele Moscovei, au deschis calea războiului civil care bîntue de peste un an în Spania.

Pe baza de documente scrise, aflate în posesia Angliei, Jacques Bardoux dovedește trei fapte de o importanță capitală:

I. Revoluția comunistă și războiul civil au fost pregătite în amănunțime de Internaționala III și plănuite astfel încît turburările să isbucnească deodată atît în Spania cît și în Franța.

II. Revoluția comunistă trebuia să isbucnească înainte de 18 Iulie 1936, înainte de revolta armatei.

III. Fiind înfrînți de trupele naționaliste ale generalului Franco, comuniștii spanioli, în disperare de cauză, vor să deslănțue un războiu european sau chiar mondial cu ajutorul Internaționalei III și al Sovietelor.

Intre dovezile invocate de d. J. Bardoux figurează pe lîngă observațiile publicate de dd. Yvon Delbos, actualul ministru de externe al Franței și ale unor miniștri englezi, faptul trimeterii din Moscova în Spania a unui grup de 30 spanioli care „timp de 10 luni se antrenaseră în Rusia în metodele revoluționare". Acești technicieni ai revoluției roșii debarcă în Spania în Aprilie 1936, cu cîteva săptămîni mai înainte de isbucnirea proectatei revoluții.

Un alt fapt concludent îl constitue, după autor, „atențiunea particulară acordată Spaniei" cu ocazia fuzionării „Internaționalei comuniste a celor fără Dumnezeu" cu „Internaționala liberecugetătorilor dela Bruxel", la Praga în 1936.

Urmează alte mărturii printre care aceea a corespondentului

Observator

Continuare în pag. 2-a

Citiți în pagina 4-a:
Din începuturile comerțului legionar
de N. N. Manolescu

Literatura între problemele dela Vălenii-de-Munte

Sf. Apostol Pavel spune: "Toate-mi sunt libere, dar nu toate îmi pot fi de folos". Toate cărțile ne ispitesc în vitrină, dar nu toate ne înobilează spiritul. Sunt necesare orientări în slova curat romînească, pentru tineretul care rătăcește adeseori, în exhibiții primejdioase.

Intre problemele abordate la Universitatea „N. Iorga", din Vălenii de Munte, anul acesta, locul de frunte l-a ocupat problema literaturii. O seamă de cuvîntători și-au spus cuvîntul, revărsîndu-se ca roua dimineții peste sufletul tineretului universitar și învățătoresc de acolo.

„De cîtăva vreme—spunea d. Nic. Roșu—ne găsim pe baricade. De o parte stă d. Iorga, cu scriitorii care caută să arate drumul bun al adevăratei literaturi, de altă parte stă presa otrăvită din Sărindar, cu condeie improvizate". D. Roșu arată că ne aflăm într'o epocă în care abundă *șarlatanismul și pornografia.*

Talentatul scriitor și fecundul publicist face o scurtă privire asupra curentelor literare din trecut: generația pașoptistă, junimistă și sămănătoristă, găsind că nicio operă din acele timpuri nu este pornografică și nici un scriitor nu poate fi acuzat de șarlatanism. D-sa ajunge la concluzia, că *șarlatanismul și pornografia apar în literatură concomitent cu modernismul*, iar cauzele care au favorizat această nenorocită stare de lucruri, sunt: aglomerația urbanismului și lipsa de pudoare; cultura superficială a publicului, care nu face deosebire între ficțiune și realitate; comercializarea editurilor; presa jidovească și jidovită, cu laude reciproce și cronici plătite. D. Nicolae Roșu demască pe acei care au devenit campionii pornografiei și ai șarlatanismului, spunînd că în afară de Tudor Arghezi, care e romîn, toți ceilalți se recrutează dintr'o singură structură rasială: *semită.*

Din spirit șarlatanist, au apărut *scrierile romanțate și pseudo-știința literară*—spune d. prof. D. Murărașu. "Victima acestora a căzut însuși Mihail Eminescu. De ce? Explicația e ușor de dat:

Acești năstrușnici au pus la contribuție fantezia lor, ca să facă din Eminescu o figură mor-dară, pentru comercializarea acestei personalități de mult, cu nume mare. La umbra geniului eminescian aceștia își proectează propria lor murdărie, prin monumente de mistificare, material haotic, bufonerii, texte ca e-vori revoltătoare; cu imaginație desorganizată, vînînd simpatia mediocrității și scontînd beneficii materiale."

Ca prestanță academică și cu elocință cumpătată—în care accentele de indignare și patetism alternează cu hotărîrea omului integru—d. Murărașu îndeamnă pe auditori: „Să-i urmărim pe acești pseudoautori, să-i demascăm și să cultivăm bunul simț, căci avem de altă parte și cercetători serioși". D-sa și-a sprijinit prelegerea, pe documente dela Academia Română, prin care, glasul lui Eminescu se răzbună de dincolo de mormînt, pe acei care l-au romanțat.

Poetul Radu Gyr s'a ocupat

Fl. Stănescu-Ghighera

Continuare în pag. 2-a

O nouă biruință a tinereții: CASA LEGIONARA

In centrul Capitalei, romînești cu numele dar babilonică în spirit, legionarii Căpitanului Corneliu Z. Codreanu au ridicat o mare casă ce va servi după desăvîrșita terminare, ca sediu central pentru Legiune.

Sîmbătă 25 și Duminică 26 Septembrie această casă și-a inaugurat, după un vechi obicei romînesc, ajungerea la acoperiș, printr'o înălțătoare slujbă religioasă după care s'a așezat pe creastă SFÎNTA CRUCE — mulțumire către Dumnezeu —, STÎNDARDUL TRICOLOR — închinare către pămîntul romînesc — și o RAMURĂ DE BRAD — medalia verde a tinereții muncitoare.

Pentru a ilustra măreția acestei „catapetesme pentru veac" cum spune cîntecul, este deajuns a arăta că subsolul, parterul și cele cinci etaje au înghițit 7 vagoane fier, 22 vagoane ciment, 125 vagoane pietriș, 60 vagoane nisip și 120 000 cărămizi, care au costat în total 2 300.000 lei, bani dați din punga săracă dar cinstită a legionarilor, fără să socotim munca benevolă și gratuită, așișderi legionară.

Casa, construită în felul acesta, nu mai este ceace se chiamă în limbajul comun, un club politic ci o academie în care tinerii și-au dat examenul lor de renunțare pentru un ideal, o școală a muncii romînești și un semn al CONSTRUCTIVISMULUI LEGIONAR care pune baza pe FORȚA PROPRIE, fără intermediarul totdeauna străin și hrăpăreț.

Iar faptul că s'a ridicat în plină Capitală, ca un simbol de putere și dîrzenie romînească, ne îndrituește să credem că încurînd Babilonul va arde pentru a crește adevărata cetate a lui Bucur. Aici se vor creia elementele, în cooperativa legionară și restaurantul legionar—, care să plece cu noua învățătură a cinstei comerciale și-a cîștigului modest și aici judaismul își va vedea cum se dărîmă toate intrigăriile lui. AICI ÎNCEPE O VIAȚĂ NOUĂ, PENTRUCĂ O DIRECTIVĂ DE ÎNALTĂ SPIRITUALITATE ȘI O METODĂ REALISTĂ SUNT ÎNSĂȘI TEMELIILE CASEI LEGIONARE DIN STRADA IMPRIMERIEI 3.

In felul acesta tineretea romînească, care și-a aflat după atîta aspră căutare, OMUL, DRUMUL, și SPRIJINUL MORAL în haosul de după războiu, cresteazâ pe lemnul vremii o nouă victorie. Este o victorie a tinereții Casa legionară, pentrucă tînăr este conducătorul, tineri sunt soldații lui și tinerești elanurile către soare, adevăr, corectitudine.

Fie că aceste lucruri să fie înțelese cît mai devreme pentru fericirea neamului romînesc.

Dem. Iliescu

UN MARE LUTIER ROMÎN:
Mihail Gh. Rădulescu

de Dem Iliescu

Iubitorii de muzică au avut totdeauna admirație și respect pentru marii virtuoși ai viorii, interpreți ideali ai compozitorilor iluștri.

Dar puțini știu să aprecieze însușirile ce se cer maestrului care construește vioara — afară de cazul cînd nu e decît un fabricant în serie, — făcînd dintr'un lemn insensibil o adevărată cutie magică a sunetului, depe coardele căreia trebuie să iasă melodiile sublime.

Acest maestru e la rîndul lui un adevărat virtuos atunci cînd isbîndește să creeze vioara perfectă și să pună la îndemîna violonistului instrumentul de care are nevoie.

Cazul Stradivarius, cazul Garnerius del Gesu sunt edificatoare.

Țara romînească are mîndria de a fi crescut în mijlocul ei un desăvîrșit constructor de viori, pe d. Mihail G. Rădulescu, care, departe de reclama zilei și de meschinăria vieții, aici, în acest Buzău ros de liberalism și tristeți provinciale, obosește de mai bine de un sfert de v e a c pentru a cuceri misteriosul regat al muzicii cu acel instrument care va ști să culeagă pe coardele lui pure broboanele visului, pulberea de aur care va presăra pe rănile inimii cîntecul și frumusețea.

„Ideea Națională" care și-a făurit un punct de onoare din a arăta lumii romînești valori pe care gălăgioasa democrație le-a ținut în umbră tocmai pentru motivul că au disprețuit-o, vine să spună azi cîteva cuvinte despre acest puțin cunoscut marelui public lutier romîn: Mihail G. Rădulescu.

ELOGIILE CUNOSCĂTORILOR

Nu vom face aici biografia maestrului lutier Mihail Rădulescu, nici nu vom arăta extraordinara luptă pe care o duce azi, ca totdeauna, cu viața, într'o casă prea simplă din strada Transilvaniei — mahalaua Episcopiei Buzoene — unde se străduește să afle

Literatura între problemele dela Vălenii-de-Munte

Continuare din pag. 1-a

de pe aceiaşi tribună istorică — de chemarea stărilor anarhice din literatură, străină asupra curentelor de avangardă, impresionismul şi mai ca seamă dadaismul, care exprimă negațiunea integrală şi care a întronat [illegible] nonsensurilor. D-sa da [illegible] pe avangardiştii „noştri", de sub influența dadaismului (Ilarie Voronca, ş. a.). Prelegerea d-lui Radu Gyr s'a remarcat prin puterea de discernământ, prin erudiție şi competență, prin dicțiune elegantă. D-sa s'a bucurat de o simpatie unanimă în cercul cursiştilor, care l-au cerut insistent să declame şi citească poezii. Poetul Radu Gyr a satisfăcut dorința publicului cetitor pentru care şi studenții i-au [illegible] declamând: Heidelbergul de altădată, un Cântec de leagăn, o Baladă de primăvară şi Maramureş!

In afară de concluziile literarii conferențiar, din cei menționați, o oglindă a scriitorilor de eri, de azi şi de mâine a prezentat profesorul şi criticul literar Paul I. Papadopol, care a ținut trei prelegeri, punând în antiteză viața şi opera acestor scriitori. „Viața scriitorului de ieri era un întreg şir de suferinți şi necazuri. Mucenicie pe altarul literaturii. Viața scriitorului de azi e comodă; are la dispoziție tot ce vrea: automobil, telefon, palate. Scriitorul de azi nu se deosebeşte câtuşi de cei mai schipați barbat". Conferențiarul descrie mizeria în care trăia şi scria Eminescu, Bălcescu, Ispirescu. Viața scriitorului de mâine va trebui să fie sobră, cinstită, închinată literaturii şi Patriei. Scriitorul de mâine nu se va gândi la câştig şi lux, pentrucă viața lui va fi asigurată. Dar opera? Scriitorul de ieri mergea până aproape sacrificiul, încât îşi mutila talentul, nu devenea [illegible]. Opera lui era o jertfă. Opera scriitorului de azi e lipsită de entuziasm şi sinceritate; ruptura cu trecutul, obsesia banului, goana după câştig, scrierea utilitaristă şi antisocială. Astfel avem scriitori profesionişti, ocazionali şi snobi. Lipsă de directivă sănătoasă. Opera scriitorului de mâine va fi superioară, va face din nou legătura cu trecutul. Va fi idealistă şi cu puternic suflu de ortodoxism. Va cânta natura, națiunea, familia, şcoala şi biserica". D. prof. Paul Papadopol a încadrat în aceste categorii, pe admiratorii de condei şi a ilustrat ideile afirmate, cu exemple. Din lipsă de spațiu nu putem insira decât câțiva, din scriitorii primăverii, citați de d-sa: Adercu, Bonciu, Camil Baltazar, Emil Dorian, frații Sebastian, Iosif Bolea, Ilarie Voronca, Sergiu Dan, Ion Barbu. „Aceştia — spune d. Papadopol — sunt profitorii literaturii româneşti. Opera lor este emanația unei bolnavi, care urmăreşte dis-trugerea solidarității româneşti. Să nu le dăm concursul, să-i dispreţuim, să-i urmărim până în pânzele albe".

Față de aceste atitudini şi impresii asupra mecenilor străini, cercetează dubul antelitian, Profesorul cercetător, Pan M. Vizirescu a vorbit despre acest debut, făcând caracterizări adânci asupra operelor scriitorilor, autohtoni de ieri şi de azi: Nichifor Crainic, Ion Pâst, Radu Gyr, V. Voiculescu, etc.

Pentru a termina a spiritului românesc, literatura şi tineretul de azi trebue să se întoarcă la clasicism: să se impregneze de cultura greco-romană. (Dim. Marmeliuc: Clasicismul greco-roman şi cultura românească)

Romancierul I. Agârbiceanu a tratat problema: literatura şi morala, stabilind că estetica şi etica nu sunt doi poli opuşi şi ziarii; a acelaş soliei, ca Arak Icmitioskt, care se intinde în aceeaşi opinie spirituală. „Primul în artă nu poate fi pătrunde sensibilitatea etică, ci o frontieră şi pe aceasta. Talentul şi inspirația trebue îndrumate cu frică şi cu cutremur, pentrucă ele poartă o misiune nestimată în [illegible] anul obosit".

Poetul Aron Cotruş (citind) şi aparițiile pe scenă a fost primit cu aplauze furtunoase. A declamat câteva poezii, cu un timbru care despica rezonanța sălii şi inimile ascultătorilor. Publicul a cerut poetului ardelean, să repete versurile în care a imortalizat pe Horia.

Fl. Stănescu Gighera

N. R. Articolul acesta apare cu întârziere din cauza... Nu atât pentru partea sa de reportaj, cât pentru informația şi ideile ce conține, noi-l socotim de interes.

INSEMNARI

— Cu acest număr „IDEEA NAȚIONALĂ" îşi reia aparițiunea, după o absență. Intreruperea a fost mai lungă decât necesară, fiindcă directorul şi principalul ostenitor al lui a fost concentrat în luna Septembrie. Prietenii care ne sprijină, fie prin scrisul lor, fie prin abonamente, sunt rugați să trimită manuscrisele sau banii la str. Carol No. 58 Buzău.

Indreptăm o călduroasă rugăminte către toți abonații noştri, în restanță cu plata abonamentului, să ne trimită sumele ce ni se cuvin şi de care avem nevoe pentru regulata apariție a ziarului „Ideea Națională".

— Mulți buzoieni, printre care chiar intelectuali, nu ştiu că firme cum sunt: „La Ilie", „La Praboveanu", „La Sârbul vesel", „La Mihai" ş. a. nu sunt firme româneşti, ci firme jidoveşti, ale unor negustori jidani, care şi-au ales aceste insigne comerciale tocmai pentru a atrage şi induce în eroare clientela românească.

Comercianții români au tot interesul de a îndrepta reclamațiuni către Camera de Comerț locală ca să-i oblige pe toți să-şi facă firmele potrivit legii comerciale care cere ca, pe lângă insignă, să fie scris vizibil pe firmă şi numele comerciantului respectiv.

— La chioşcul legionar de pe str. Doamna Neaga No. 7 Buzău se găsesc tot felul de rechizite şcolare.

— Legionarii şi prietenii lor adună cu sârguință fierul vechi. Se crede că se vor aduna astfel câteva milioane de kgr. La prețul de 3 lei kgr., acest fier va aduce din vânzarea lui un fond de câteva milioane de lei ce va servi drept capital inițial Legionarilor pentru a începe comerțul de stofe şi ghete în oraşele unde acest comerț a ajuns pe mâna jidanilor.

Cine vrea să ajute pe legionari în această luptă istorică pentru biruința comerțului românesc, poate să dea Legionarilor fierul vechi netrebuincios, din curtea lui. La Buzău, acest fier se depune în curtea d-lui Const. N. Popescu B-dul Brătianu 30.

— La 14 Octombrie, la Alba-Iulia, se va ridica din frumoasa inițiativă a unui comitet o statue celor trei martiri țărani români: Horia, Cloşca şi Crişan.

Mişcarea legionară ia parte la această solemnitate.

Magazinele româneşti

MANUFACTURĂ, FÎNZETURI
- Nicolae Bunescu
- Jean Ivanciovici
- Ion Ciupală
- Stan Rizescu
- Al. Bodeanu
- Frații Popa
- C. Pandelescu

CEASORNICĂRI ŞI BIJUTIERI
- N. Muşătescu (D-na Neaga)
- St. Atanasiu (idem)

STICLĂRIE ART. DE MENAJ
- C. Nicolescu (str. Carol şi Obor)

PARFUMERII:
- Tela Albu
- Vicențiu Litovschi
- Fulu Ionescu

FIERĂRIE:
- Chiriță Rădulescu
- Stoica Stilpeanu
- Ştefan Pavelescu
- Ion Cristea

LIBRĂRII:
- „Cultura" Frații Movileanu
- Librăriile Călinescu
- Gheorghe Lovin
- „Luceafărul" (propr. B-ca Iov)
- Jean Ilieseu
- Libr. Legionară

ÎNCĂLȚĂMINTE:
- Mag. „Mocirnița"
- Oprea Blea
- Ioan Goga (Transilvaniei 11)
- N. Dululescu
- Gh. Dragomirescu
- N. Constantinescu (La doi Cocoşi)

Complotul ruso-comunist

Continuare din pag. 1-a

unui mare ziar american care scria: „Dela sosirea mea în Barcelona, în luna Mai, am simțit că erau de temut mari tulburări. Influența sovietică, care de 15 ani se manifestă în Spania, începea să-şi dea roadele... Se pregătea războiul civil"...

PROBE SCRISE

D. Jacques Bardoux îşi întemeiază afirmațiunile şi pe probe scrise. Sunt trei documente a căror fotografie d-sa a văzut-o la Londra şi a căror autenticitate a verificat-o. In acelaş timp a fost autorizat să le publice textul complect.

(Aci facem o observațiune. Când un savant şi un publicist de reputația d-lui J. Bardoux afirmă că a verificat autenticitatea documentelor în chestiune, nimeni nu poate pune la îndoială nici buna credință nici competența acestui distins membru al Institutului Franței).

Primul document se intitulează: „Instrucțiuni pentru lovitura de stat comunistă şi pentru formarea unui guvern sovietic". Acest document a fost copiat în Iunie 1936, în birourile „Uniunii generale a muncitorilor" din Madrid şi comunicat de guvernul englez, în August 1936, mai multor guverne străine, precum şi St. Scaun.

Se prevăd în el instrucțiuni despre modul cum se va executa lovitura de stat comunistă, prevăzându-se expres „suprimarea celor ce figurează pe listele negre".

Se precizează că sovietul central va fi prezidat de Largo Caballero, şeful comuniştilor spanioli, şi se fixează lista celorlalți comisari ai poporului şi a principalilor comandanți ai milițiilor comuniste.

De reținut că Ventura, delegatul Internaționalei III-a şi al U.R.S.S. este în acelaş timp asistor (assessor) al preşedintelui sovietului central şi şef al serviciilor de legătură cu provinciile.

Al doilea document: „Instrucțiuni date pentru a neutraliza armata şi cadrele sale" a fost redactat în franțuzeşte în Aprilie 1936 la Paris, de serviciile technice ale secțiunii franceze a partidului comunist, asistate de experți ruşi trimeşi dela Moscova. Apoi a fost tradus în limba spaniolă şi trimes la Madrid. Totul e prevăzut în modul cel mai minuțios, dela rolul comitetelor provizorii din cazărmi şi a la întrebuințarea mitralierelor şi a armelor motorizate şi până la eliminarea (suprimarea) şefilor, ofițerilor, subofițerilor, gradaților şi chiar a soldaților simpli—considerați ca adversari comunismului — şi jefuirea şi executarea „capitaliştilor".

Al treilea document are aceiaşi proveniență ca şi cel dintâi şi se intitulează: „Proces-verbal al unei adunări secrete ținută la Valencia, la 16 Mai 1936".

Acest document e şi cel mai important. Se precizează în el că la 16 Mai 1936 s'a ținut la Valencia, în Casa poporului, o adunare la care pe lângă reprezentanții comitetului revoluționar din Spania au asistat: Ventura, delegat al Internaționalei III-a şi tovarăşii Grégoire, Thorez, lui comunist şi al Confederației G-rale a muncii din Franța. Pe lângă aceştia au mai asistat delegații Rusiei Sovietice: Lamovici şi Tatochoff. S'a hotărît ca la mijlocul lunii Iunie, când va lua puterea guvernul frontului popular francez prezidat de Leon Blum, să se declanşeze o mişcare revoluționară, deodată în amândouă țările: Spania şi Franța.

Acest document capital descrie complotul ruso-comunist contra Europei apusene, cum prevede amestecul Sovietelor şi al Kominternului precum şi legătura dintre comuniştii francezi şi cei spanioli care trebuiau să declanşeze revoluția la 10 Iunie 1936 înaintea revoluției lui Franco.

Hotărîrea a fost tardivă şi operațiunea nu a reuşit.

COMPLOTUL PERMANENT

Există însă un complot permanent ruso-comunist, contra Apusului latin şi anglo-american, care a aprins războiul din Spania şi subminează pacea prin întreținerea sistematică a relațiunilor franco-germane cu ajutorul intrigilor şi svonurilor repetate „la originea cărora se găseşte totdeauna un agent sovietic". Este complotul lui Stalin şi al Internaționalei sale împotriva Occidentului.

Comuniştii disidenți din Internaționala IV zisă a lui Trotzki ca şi anarhiştii lui Bakunin îşi dau totdeauna mâna cu comuniştii stalinieni din Internaționala III, când e vorba de a uri şi distruge civilizația apuseană, precum au dovedit-o cu ocazia incidentelor dela Clichy, îndreptate contra partizanilor colonelului De la Rocque şi rămase nesancționate.

(Continuare în n-rul viitor)

Observator

CORSETE, MODE:
- Didina Marinescu
- str. Gh. Dăscălescu

PĂLĂRII ŞI BLĂNURI:
- Nicolae Grigorescu
- C. Vlădescu
- Costică Dumitrescu
- Costică Niculescu

CROITORII:
- Toma Asproiu
- M. Ghionea
- I. Nicoară
- Theodor Spinescu
- Rădulescu (str. P. Bărbulescu)
- Ion Pavelescu (d-na Neaga)
- N. Adam (str. Col. Voicescu)

FABRICA DE PERII
- Const. Basuioc
- str. Sculptorii No. 22

---

ceeace ei numeşte „misterul şi vraja lemnului".

Despre aceste lucrări se va vorbi odată cu respectul tardive păcii de rău, recunoscându-se cu sigiliul celui mai înrudit dispreț ignoranța şi neînțelegerea celor care şi aveau datoria să încurajeze mai mult o artă şi o religie cu stil de pațiul dintâi.

Deocamdată, pentru prezentare, reproducem câteva certificate dela maeştrii recunoscuți, din care se vede cât se face şi mai ales ce s'ar putea face pentru muzica românească lutierul Mihail G. Rădulescu.

Iată ce scria, față posibilitate de cunoştință, George Enescu, încă din 1924:

„Am văzut vioarele Domnului Mihail Rădulescu şi declar că construcția şi lucrul lor sunt frumoase, iar sunetul de calitate bună şi susceptibil să se desvolte în cursul timpului".

Iar Erica Morini, celebra violonistă cunoscută prin turneele făcute în marile capitale ale Europei şi Americii, scria în 1926:

„Die Geigen des Herrn Mihail G. Rădulescu sind sehr hübsch gemacht und haben einen schönen Ton".

Pedagogul vienez Bronislaw Huberman să adauge în 1928 aceleaşi că noi cerem astăzi cu toată țara:

„C'est avec plaisir que je certifie d'avoir essayé le violon de M. Radulesco. Il excelle par sa sonorité et la qualité du vernis. M. Radulesco mérite tout encouragement".

Doamna Cecilia Nițulescu Lupu profesoară la conservatorul din Bucureşti, cu desăvârşită competență scrie:

„Vioara executată de maestrul Rădulescu, vie în formă, îşi păstrează nobleța şi egalitatea sonorității atât în coapsa planistului cât şi în strigătul celui mai puternic fortissimo, realizând astfel cu religiozitatea maeştrilor din trecut, adevărată teorie muzicală. Rădulescu, prin creațiunile sale, se impune ca fruntaş al artei lui, stând alături de cei mai de seamă lutieri occidentali".

Şi tot astfel Maurice Hayot, expertizor de violină la conservatorul național de muzică din Paris şi profesor al celei mai înalte şcoli de muzică din Franța, poate din lume: l'Ecole Normale de Musique de Paris, îi scria în 1931:

„Monsieur Radulesco, le violon que vous avez construit, et qui m'a été montré à l'Ecole Normale de Musique par Mr. Mosson[1], réunit les qualités désirables d'un parfait instrument: belle qualité de son, quantité de son suffisante et facilité pour l'exécution. Avec mes félicitations je vous prie d'agréer, monsieur, l'assurance de ma parfaite considération. Maurice Hayot".

Sunt cuvinte de apreciere, binemeritate, care în altă țară, ar avea mai mai multă rezonanță.

UN QUARTET PENTRU PROF. NAE IONESCU

In ultima vreme, d. prof. univ. Nae Ionescu, nu numai pentru necesitatea în sine de a avea nişte instrumente artistic construite, dar mai ales pentru a verifica un talent, pentru a-l cunoaşte şi încuraja, i-a comandat un quartet.

A lucrat Mihail Rădulescu cu pasiune şi nădejde, un an de zile la acest quartet şi când a fost gata, neîntrecutul Grigoraş Dinicu la vioara întâia, Ionel Cristea la vioara doua, Mircea la violă şi Ştefănescu la violoncel, l-au experimentat într'o seară la restaurantul Continental — quartete grele de Beethoven —, adăugând cu elogiile lor o nouă medalie a recunoaşterii pe haina modestă a lutierului Rădulescu, lângă o inimă care simte ceva mai altfel decât sunt cei obişnuiți.

Quartetul acesta ar fi putut fi trimis — bineînțeles prin Stat — la expoziția internațională dela Paris şi suntem siguri că pavilionul românesc n'ar fi pierdut nimic, ba din contra. Cum însă pe Mihail Rădulescu nu-l cheamă Herşcu Rabinovici sau altfel, şi

[1] E vorba de pianistul Mosson, fratele pictorului Alexandru Mosson.

Dați banul vostru numai negustorilor, meseriaşilor şi liberprofesioniştilor români!

O mentalitate nouă în comerțul romînesc

In ziua de Duminică 3 Octombrie c. după un serviciu religios, s'a deschis în București cartierul Obor, un nou consum legionar. Consumul va cuprinde un mare magazin de coloniale și brînzeturi —demi-engros— și un restaurant. El va avea rolul unei adevărate Școli comerciale fiind menit a forma pe viitorii comercianți legionari.

După serviciul religios. d. **CORNELIU Z. CODREANU**, *a citit următorul ordin de deschidere al Consumului:*

IUBIȚI CAMARAZI,

Această nouă întreprindere este condusă de legionarii: Com. aj. Petre Bolintineanu și com. aj. Viorel Trifa, președintele Centrului Studențesc București.

Să vă faceți datoria și să nu uitați niciodată că sunteți legionari.

Comerțul legionar, punând astăzi pasul său în străvechiul Obor românesc, salută cu salut de frate pe negustorii români, urmași ai vestiților negustori de altădată, răpuși acum în proporție de 50% de năvala străină. Vechea cetate neînvinsă dealtădată, este astăzi aproape jumătate cucerită. Azi a dispărut unul din ai noștri, mâine altul, și așa mai departe. Pe fiecare, rând pe rând, vă așteaptă moartea. Sub ochii noștri au dispărut negustorii români din Lipscani, negustorii români din Văcărești, negustorii români din Dudești. Trei sferturi din comerțul de pe Calea Victoriei este jidănesc.

In această luptă surdă, aveți un frate în plus și un soldat care va ști să țină în respect și să îngenunche orice pretenție străină, și care azi prin luptă și mâine prin biruința mișcării legionare, va reface străvechea glorie a negustorimii românești din Obor, clăditoare de biserici, de spitale și ajutătoare a Țării.

Din această mică cetățue pe care o deschidem noi astăzi, vor pleca în curând elemente formate, cuceritori pentru cetățile pierdute: Iașii, Cernăuții, Chișinăul, Tighina, Cetatea Albă, Ardealul de nord.

Bine v'am găsit deci, frați Români.

NOUA ȘCOALA LEGIONARA A COMERȚULUI

Iubiți camarazi, care veți lucra aici și veți face școală nouă,

Există astăzi o tendință în comerț: a se îmbogăți cât mai repede.

Nu! Veți renunța la ea. Tendința va fi: „să trăesc, să nu mă îmbogățesc".

Există justificat de legile naturii „dreptul la viață", nu „dreptul la îmbogățire".

Intreaga mentalitate trebue răsturnată: bucuria rapace de a se îmbogăți, pofta de câștig, trebue schimbată cu: BUCURIA DE A FACE UN SERVICIU CELOR DIN JURUL NOSTRU. Bucuria de a vedea că ai făcut un bine și că orice om care iese din prăvălia ta, pleacă mulțumit. Bucuria aceasta face mai mult decât bucuria pe care ți-o poate procura 20 lei pe cari i-ai luat în plus dela un om.

Negustorul, ca și funcționarul, ca și orice om având contact cu alți oameni, trebue să fie PLIN DE VOIE BUNĂ.

O societate lipsită de voie bună, supărată, produce mai puțin și mai prost. Nu ai supărat aici pe un om. El a plecat supărat și la rândul său a supărat pe altul și așa mai departe. Pe luciul apei, o piatră face un val și un val, o sută. Incât un om nervos care supără pe un altul, devine un răspânditor de supărări și de dureri pe apa liniștită a sufletelor.

După cum acel ce face o bucurie unui alt om devine un răspînditor de bucurii, de voioșie în societate, pentrucă o bucurie face o sută de alte bucurii. De aceea comerciantul, prin meseria lui de contact permanent cu societatea, devine nu numai un om care aprovizionează lumea cu materie, ci un factor moral important, de cea mai mare importanță. Comerciantul trebue să fie un RASPÎNDITOR DE VOIOȘIE, un nucleu de sănătate morală și entuziasm în corpul națiunii, nu un factor deprimant.

Deaceia, fiți cu voie bună și strigați: Trăiască Legiunea!

Corneliu Zelea Codreanu

Cronica viticolă

Terazul înmulțește infractorii

Ne-am ocupat în dese rânduri de lupta întreprinsă de sindicatele viticole și pomicole, în frunte cu uniunea generală a acestor sindicate, de a soluționa problema terazului care a invadat dealurile și în special șesurile, în moșiile expropriate și date țăranilor pentru cultura cerealelor.

Această buruiană, adusă și răspîndită printr'o toleranță criminală din partea conducătorilor acestei țări, dă un produs care nu numai că răstoarnă culturile de viță nobila și compromite țuica bătrînă și sănătoasă, dar otrăvește sîngele și mintea acestui popor, căci conține în substanță o otravă numită acid cianhidric.

Terazul se bea în mare cantitate în marea pătură rurală.

Rezultatele nu întîrzie să apară sub forma cea mai diversă a năucirii și îndobitocirii clasei noastre țărănești.

Poate că mira pe unii participanți la manifestările sindicatelor viticole și pomicole, cînd cuvîntătorii se ridicau contra plantărilor de teraz tot mai spăimîntătoare ca întindere, argumentînd între altele că la țara pînă și copiii umbla beți și amețiți de teraz.

Confirmarea unor asemenea afirmații va fi găsită la tot pasul și cu orice ocazie de toți cei care poartă interes sănătății poporului nostru ros de atitea flagele.

Zilele trecute, așteptînd rîndul proceselor ce le pledam la judecătoria mixtă din orașul meu a fost strigat și mi-a deșteptat atenția un proces cît se poate de interesant.

Faptul incriminat privea pe un învățător din regiunea de șes, care fusese chemat la răspundere de tatăl unui copil, căruia învățătorul îi aplicase o corecție pe ulița satului, atît lui cît și altor copii.

Motivul acestui gest a fost relevat de toți martorii audiați în proces. Aceștia mărturiseau că un grup de copii de școală, grămădiți și îmbătați de teraz în șanțul șoselii, au insultat și batjocorit pe propriul lor învățător care tocmai trecea pe șosea. Acesta nu s'a reținut și a aplicat corecția cuvenită.

Tatăl unuia din copii, după ce a cerut în sat socoteală învățătorului, ultragiindu l, a dat în judecată pe învățător pentru bătaia corecțiunea suferită de copilul său.

Invățătorul s'a plîns de ultraj contra tatălui copilului, așa că judecătorul a luat în cercetare și procesul acestuia.

Cum era și firesc judecătorul a achitat pe învățător și a condamnat pe tatăl copilului la o lună de zile închisoare.

Cum trec în aceiaș zi pe la parchetul Tribunalului, altă surpriză mi se oferă.

Se dispusese cercetarea unor incendii de gospodării, petrecute într'un sat din șesul județului nostru, înconjurat de plantații de teraz, și care fapte produseseră o puternică impresie atît în acea comună, cît și în cele vecine.

Cîțiva copii beți de teraz, și fără să-și dea seama ce fac, au aprins cu tăciuni gospodăriile propriilor părinți, care au ars pînă la pămînt.

Dovezi, despre plaga acestei băuturi le găseam pînă acum în faptele oamenilor maturi. Răul însă s'a întins la femei, la tineri și la copii.

Răul tinde mereu să se generalizeze, și nu știm ce dovezi mai trebuesc procurate pentru ca conducătorii acestei țări să ia măsuri!

Al. Macedonescu

DE PRIN LUME ADUNATE...

Le Pays Réel

ziarul bine cunoscut al domnului Léon Degrelle, șeful rexiștilor belgieni, a publicat într'un număr trecut, o întâmplare deosebit de interesantă și hazlie. Delegatul „guvernului" din Valencia, jidanul Alvarez del Vayo, a venit la Geneva într'un foarte luxos automobil. Aici însă, un veritabil spaniol care întâmplător se găsea la Geneva, reclamă poliției că automobilul „diplomatului" comunist este al său și dovedi aceasta cu documente. Poliția l-a pus bineînțeles imediat în posesia propriei sale mașini pe care oricine înțelege, comuniștii i-o dăduseră „la stînga" pentru multiplicarea argumentelor roșii, iar bietul del Vayo a trebuit să meargă și pe jos. Ce vreți? Totul e o chestie de educație și morală comunistă...

Zniarek Kupiectwa Polskiego

se traduce în limba romînească cu: *Uniunea comercianților polonezi*. Această Uniune a hotărît într'o ultimă adunare extraordinară, prin modificarea statutelor sale, de a nu mai fi admiși comercianții jidani ca membri ai săi chiar dacă aceștia au trecut la religia creștină. Ținînd seamă că această măsură au luat-o și chimiștii din Uniunea chimiștilor polonezi și Uniunea surorilor de caritate, ne întrebăm: ce mai așteaptă guvernanții noștri de nu iau exemplu dela aliații noștri polonezi în rezolvarea problemei jidovești? Dar Uniunea Camerelor de Comerț și Industrie? Dar Ministerul de Industrie și Comerț cu al său trîmbițaș, d. ministru Valer Pop, care se bate cu pumnii în piept la toate colțurile pentru protecția muncii naționale? Pe cînd paragraful arian va deveni o realitate și în Romînia?

Chestia Dreyfuss

se reeditează astăzi în favoarea asasinului jidov Frankfurter, care a ucis pe Gustloff, șef național-socialist elvețian. „Comitetul evreesc al eliberării lui Frankfurter" a organizat pretutindeni colecte. „Liga mondială evreească", ziarul comunist francez „Le Droit de vivre" și toate editurile jidovești tipăresc apeluri în favoarea unei acțiuni de grațiere. La Denoel, editură parisiană, a apărut chiar o carte „L'affaire Frankfurter" scrisă de jidanul Pierre Bloch, membru al Frontului Popular, în care asasinul este socotit ca un „Wilhelm Tell al judaismului" iar judecătorii lui sunt acuzați de a fi dat un verdict de condamnare, aceasta în Elveția, sub teroarea național-socialistă. Oricum, este frumos că jidanii își apără tîlharii, numai că lucrurile nu mai prind. S'au dus vremurile cînd insinuarea și teroarea jidovească scoteau pe trădători basma curată.

Livius Cernet

CAMPANIA D-LUI N. IORGA

In „Neamul Românesc" au apărut o samă de articole, grupate pe serii: *Iudaica, Xenodulii, Sămănătorii de ruine și pustiu ș. a.* **ce s'au încrustat adînc în inimile romînești și rămîn printre cele mai vibrante pagini scrise de marele naționalist.**

Reproduse de presa cotidiană — afară de cea jidovească— cuvintele pline de adevăr și de sbucium sufletesc ale Profesorului au făcut să freamăte conștiințele, luminînd și pe cei mai orbiți dintre Romîni asupra marei primejdii care ne paște din partea jidanilor și jidoviților.

In măsura în care au desmorțit opinia noastră publică articolele d-lui N. Iorga au vîrît o explicabilă spaimă în jidovo comuniști și apărătorii lor.

Deosebirea dintre Chinezi și Japonezi

Am cunoscut un oltean de ai noștri care deși om simplu, lăutar, a cutreerat Asia, străbătînd Siberia, China și Japonia. Omul vorbea cu simpatie despre hărnicia și bunătatea chinezilor.— Pentru ce-i bat Japonezii? L-am întrebat.— „Fiindcă la Japonezi n'ai să găsești spioni și trădători, iar Chinezii au printre ei multe cozi de topor", a fost răspunsul istețului oltean.

Jidanii adună fonduri

După datele publicate de cotidianul „BUNA VESTIRE", sub semnătura d-lui Sergiu Florescu, jidanii din Basarabia și Bucovina au împînzit orașele și satele cu organizațiuni ale unor societăți zise culturale, sportive etc. dar care sunt de fapt adevărate nuclee comuniste în care tineretul evreesc învață cum să lupte în contra statului naționalist și a Romînilor sau instituțiilor romînești.

Prin aceste organizațiuni, mițiii au strîns pînă acum circa 100 milioane lei din care 50 milioane pentru întărirea organizațiunilor din țară și restul pentru fondul propagandei mondiale jidovești.

Milioanele jidovești n'au însemnat o primejdie fără cozile de topor.

CE INSEAMNĂ PRIMAR JIDAN

In com. Dumbrăveni jud. Soroca s'a întîmplat un fapt atît de grav și uluitor încît ar părea de necrezut, dacă n'ar fi confirmat de ancheta unor organe oficiale. Tinerii premilitari creștini în zilele de sărbători naționale au luat parte la Te Deum, **nu în bisericile ortodoxe ci în sinagogile jidovești**, împreună cu învățătorul comandant al premilitarilor cu consilierii comunali și cu șeful de post. Această ticăloșie fără pereche s'a petrecut din **ordinul primarului din Dumbrăveni, jidanul David Bercovici**.

Dacă jidanul a avut neauzita pomenita obrăznicie să dea un astfel de ordin, cum de s'au găsit un învățător și un șef de post romîni, atât de inconștienți și de decăzuți încît să l execute? Ce educație a putut primi tineretul premilitar romîn și creștin dela un astfel de comandant?

Ziarul din care luăm această știre nu spune dacă au fost sancționați primarul David Bercovici și nedemnii galbăgoimi din com. Dumbrăveni.

---

cum Statul așa cum se identifică azi cu guvernanții iar nu cu Națiunea și idealurile ei, — nu se interesează de aceste valori spirituale ale lui, e mai bine să așteptăm vremuri mai bună.

IN AȘTEPTARE

Munca celor 25 ani ai luthierului nostru alături de lemnul sfînt care face dintr'o lume rea o lume mai bună, — perseverența și credințele lui într'o țară verde, mai luminoasă, mai dreaptă și cu simțul valorilor, precum și aprecierile atît de calde ale maeștrilor și încurajările romînilor cu înțelegere, ne dau dreptul să credem pentru viitor într'o mai adevărată pătrundere a artei stradivariene pe care Mihail G. Rădulescu o trăește cu sîngele și sufletul lui.

Construcția viorii de artă nu trebue să mai rămînă în Romînia cea mai ignorată, dintre îndeletnicirile spiritului. Deaceia, încurajați-o!

Dem. Iliescu

Comerciantul trebue să fie un răspînditor de voioșie!

Din începuturile comerțului legionar

Consumul și restaurantele legionare din Carmen-Silva, vara 1937

E limpede că, interzicînd taberile de muncă, guvernul a urmărit paralizarea mișcării legionare prin înlănțuirea minunatei sale puteri de înfăptuire care arată de pe acum, în proporții reduse, de ce realizări mîndre și rodnice se va învrednici România Legionară de mîine.

Cei care au putut cerceta și admira cu nesațiu vreuna din taberile de muncă ce împînziseră țara, în vara anilor precedenți, au primit cu un sentiment de amărăciune și de revoltă această interzicere. Se răpia tineretului bucuriile unei vieți de curată spiritualitate și putința de a-și recreea sufletul și trupul, trăind cîteva săptămîni sub semnul disciplinei consimțite, al rînduelii și al muncii susținute nu de dorința cîștigului personal, ci de spiritul de jertfă și de dorul de a deschide un drum cît mai drept spre lumea de reclădire morală și materială, a idealului legionar.

Intenția de a înăbuși această spornică viață nouă s'a vădit în interzicerea chiar a taberii de odihnă, instalată vara aceasta într'un parc din apropiere de Cîmpina, după abia 4-5 zile de funcționare. Această tabără sau colonie de vară ar fi îngăduit cîtorva sute de tineri săraci să-și refacă sănătatea și forțele de muncă, cu prea puțină cheltuială în Valea Prahovei, la binefacerile căreia au și tinerii romîni cel puțin tot atîtea drepturi cît jidanii sau ceilalți minoritari. Interdicția privea nu numai tabăra de odihnă de la Cîmpina, dar și pe celelalte tabere ce urmau să se deschidă, precum cea dela Carmen-Silva și altele...

Cu acest prilej, s'a manifestat din nou superioritatea conducerii legionare. Cei loviți atît de nedrept s'au conformat întocmai ordinelor autorităților. Nu s'au auzit protestări.

Infrîngerea momentană a fost transformată însă — în cadrul perfectei legalități și cu o spontaneitate ce n'a fost lipsită de eleganță — într'una din cele mai mari victorii legionare: **întemeierea definitivă a comerțului legionar și pornirea unui războiu anevoios, dar la capătul căruia vom avea eliberarea pentru vecie a Romîniei din ghiarele exploatării jidovești.**

Pe baza experienței făcute cu cooperativa legionară de consum din București, Căpitanul Corneliu Codreanu a hotărît înființarea unui magazin de consum la Carmen-Silva. Specula neinteligentă și neomenoasă bîntue în această stațiune — ce nu așteaptă decît o bună administrație spre a-și dobîndi un renume european — tot atît de nestingherită și de devastatoare ca în unanimitatea stațiunilor noastre balneare sau climaterice. Din această cauză vilegiaturiștii și suferinzii care nu sunt bogați — mai ales Romînii — merg la mare sau la munte numai constrînși de nevoe și după ce s'au înarmat cu o mare doză de răbdare și resemnare, pentru a se oferi drept victime fără apărare lăcomiei de cîștig a speculanților nesățioși. Binefacerile soarelui, ale aerului ozonat de mare și ale băilor de nămol răsplătesc însutit orice sacrificiu.

Dar pentru a sacrifica trebue să ai de unde iar oamenii cu venituri modeste și împovărați de copii — cum sunt 90% din familiile romînești — nu-și pot îngădui luxul de a-și îngriji sănătatea lor și mai ales a copiilor, chiar dacă ar avea cea mai mare nevoe.

Cîștigul a alergat pe la acolo unde era mai înfloritoare, mai îndătinată și odioasă. Iar împrejurările au făcut ca momentul să coincidă cu epoca de urcare din zi în zi a prețurilor ce a dus la o totală scumpire a vieții, tocmai după ce guvernul își anunțase intenția de a realiza o ieftenire a tuturor mărfurilor produse în țară, prin mult trîmbițata lege a trusturilor...

Magazinul de consum, legionar, prevăzut cu băcănie, bodegă și o grădină de vară pentru restaurant, a luat ființă în centrul comercial al Carmen-Silvei, fiind instalat într'un local încăpător și servit de un valoros mănunchiu de tineri legionari și legionare, puși sub conducerea d-lui comandant legionar Petru Țocu, absolvent al Academiei Comerciale și sub directa îndrumare a Căpitanului. Parte din aceste elemente își făcuseră ucenicia, ca vînzători, bucătari sau chelneri, la cooperativa și restaurantul din București sau la restaurantul care a funcționat vara trecută în tabăra dela C.-Silva.

La intrarea în consum, te impresiona dela început voioșia, bunacuviință și politețea personalului gata de a servi cu promptitudine pe oricine și oricît de modeste i-ar fi fost cumpărăturile. Magazinul se înfățișa strălucitor de curățenie și rînduială mărfurile fiind proaspete — păstrate la frigorifer sau ferite de muște — și de bună calitate. Cele mai multe mărfuri erau provenite dela furnizori romîni. Inșirați, prețurile isbeau prin eftinătatea lor.

— „Dar acestea sunt prețurile din capitală... Dar e mai eftin ca oriunde!" exclamau unii consumatori. Și intrînd din întîmplare sau de curiozitate, te simțiai îndemnat să cumperi, ba te gîndeai bine să nu uiți nimic din tot ce aveai de cumpărat.

Iar la eșirea din magazin, cunoscuții se îndemnau între dînșii să se aprovizioneze dela consumul legionar. Pe plajă, pe faleză sau în vile, se puteau prinde crîmpee din astfel de conversații care au fost și au rămas singura reclamă legionară, — gratuită și din partea consumatorilor. Era firesc ca magazinul să fie plin, mai ales la anumite ore, dar la nevoe așteptai cu plăcere să-ți vină rîndul spre a fi servit.

De o parte și dealta a consumului, erau intrări în grădinile restaurantului legionar, comunicînd între ele printr'o portiță. Grădina în care funcționase mai întîi restaurantul, s'a dovedit în foarte scurtă vreme neîncăpătoare pentru mulțimea consumatorilor și atunci proprietarul vilei de alături și-a cedat, complet desinteresat, grădina proprie pentruca la umbra pomilor și pe nisipul aleelor, să se întindă mesele albe care primeau pe prietenii legionarilor.

„Prietenia face să se nască prietenie și încrederea naște încredere" spune un vechiu dicton francez. Indemnăm pe toată lumea de bună credință să intre odată într'un astfel de magazin sau restaurant legionar spre a se convinge de adevărul acestui proverb.

Se găsiau și clienți dificili, nerăbdători sau neînțelegători, din categoria oamenilor veșnic nesatisfăcuți, care aflau motive de nemulțumire și-și manifestau nemulțumirea, nerăbdarea etc. Alții nu puteau pricepe de ce li se refuză „bacșișul"... Dar atunci intervenia omenia, răbdarea, superioara înțelegere legionară care voia ca tot ce e posibil să se facă — în cadrul demnității — și făcea ca nimeni să nu plece nemulțumit. *„In casa noastră trebue să primim bine pe toată lumea"*. Nemulțumiții deveniau astfel foarte rari și făceau parte aproape totdeauna dintre nerăbdători, din cauza greutății de a găsi după ora 12 ziua sau 8 seara o masă liberă. Erau mai ales dintre acei care veniau pentru întîia oară.

Atunci se întîmplă ca un consumator mai vechi, devenit prieten al legionarilor, să roage pe legionarul venit să ia comanda, ca să servească cu precădere pe nerăbdătorul sau nerăbdătoarea dela masa de alături, el preferind să mai aștepte puțin.

LEGĂTURA SUFLETEASCĂ CU CONSUMATORII, aceasta e cheia succesului legionar în comerț. Această legătură de încredere și simpatie între producători și consumatori, sau între intermediari și consumatori, va fi semnul reînvierii industriilor și negoțului romînesc, în urma cîștigării **BĂTĂLIEI COMERȚULUI LEGIONAR** care urmărește să facă școală, adică să convingă pe toți negustorii și industriașii romîni că **este în interesul lor și al neamului să adopte și să răspîndească metodele comerciale, legionare.**

Căpitanul Corneliu Z. Codreanu vrea să readucă comerțul romînesc, azi disprețuit, viciat, strîmtorat sau nimicit de jidani, la vechea lui cinste și propășire, la tradițiile de omenie și corectitudine, ale vechilor breslași romîni, lărgind orizontul, perfecționînd metodele și dînd întreaga atenție și sprijin, cuvenite, acestui comerț. Din îndrumarea și formarea tinerilor romîni spre a fi apți de a exercita cu succes această îndeletnicire pe cale de părăsire, a comerțului vrednic de acest nume, va eși o întărire nouă pentru neam și un isvor de venituri pe care se vor putea întemeia nenumărate familii de tineri negustori sau industriași romîni, capabili să impună în toată lumea, odată cu faima bogățiilor Romîniei, respectul și încrederea pentru corectitudinea și priceperea Romînilor în afaceri.

„VOIOȘIA E CEL MAI ÎNSEMNAT FACTOR DE PRODUCȚIE". Cu acest principiu spiritual, care se dovedește în practică de o covîrșitoare putere creatoare, mișcarea legionară răstoarnă și înoește știința economică îmbîcsită de materialism, transformînd-o într'o știință integrală în care forțele sufletului conlucrează cu ale materiei pentru a asigura omului **nu un abstract drept la existență, ci putința unei vieți de muncă și voioșie.**

Comerciantul sau industriașul romîn, pentru a-și îndeplini cu succes misiunea, trebue să facă apel, pe lîngă muncă și capital, la voioșie și la încredere. Nu trebue să intrăm într'un magazin cu sentimentul că intrăm într'o speluncă de jefuitori unde e nevoe să te tocmești, oferind mai puțin de jumătate din prețul cerut dacă vrei să nu ieși de tot păcălit. Dimpotrivă, să intrăm cu încredere și cu voia cea bună și să ieșim cu convingerea că am plătit prețul just și am luat marfă bună.

Pentru aceasta **negustorul trebue să se mulțumească cu un câștig mic și să vîndă mult. Mobilul său sufletesc nu trebue să fie de a se îmbogăți cît mai repede, ci de a fi cît mai folositor de a face cît mai multe și mai bune servicii societății.** (Desigur adoptarea acestui mobil va da un nou avînt și o viață nouă nu numai negustoriei, ci oricărei profesiuni — prin **LEGIONARISM**). Cînd va ajunge negustorul romîn să lucreze astfel, *prosperitatea firmei sale comerciale va deveni un factor al prosperității comerțului romînesc în general și al propășirii întregei comunități naționale.*

Această nouă concepție comercială și-a dovedit foloasele și eficacitatea la Carmen-Silva, devenită un istoric cîmp de experiențe al mijloacelor de asanare morală și economică a țării. O dovadă a fost și înființarea către sfîrșitul sezonului a unui nou restaurant legionar, tot în Carmen-Silva — în cartierul select, ca să-i zicem astfel. La parterul hotelului Panait — pe o stradă principală și avînd în față o frumoasă plantație de castani dincolo de care se vede lacul Techirghiol, — era un restaurant, într'un local mare și curat, înzestrat cu dependințele necesare. Acest local mergea atît de rău încît patronul lui s'a hotărît să-l închidă. Intîmplarea face ca faptul sa fie adus la cunoștința Căpitanului.

Se duc oarecare tratative printr'un avocat legionar și proprietarul pune localul, cu mobila și vesela restaurantului, la dispoziția consumului legionar.

Chiar în aceiaș zi, în ajunul Sf. Mării, Căpitanul hotărăște înființarea unui nou restaurant iar după 24 ore, noul local se inaugurează. Restaurantul urmă să servească la început numai 3-4 feluri de mîncare gătită, fără grătar.

Prețurile, la nivelul lăptăriilor din București, să permită totuși un mic cîștig. Seara un afiș scris de mînă anunță clientelei vechiului restaurant deschiderea noului local.

In ziua de Sf. Mărie, (15 Aug.) la prînz, toate mesele erau ocupate iar localul se inaugurează fără nicio cuvîntare, după o rugăciune în presența Căpitanului. Chiar dintre cei mai optimiști se îndoiau că acest nou restaurant își va putea menține o clientelă suficientă seara, neavînd grătar. Faptele au întrecut însă, așteptările. Seara ca și la prînz, trebuia să vii devreme spre a găsi o masă liberă la noul restaurant.

Aceasta fără a strica bunului mers al celui vechi care era tot atît de neîncăpător după 15 August ca și mai înainte.

Se minunau vecinii și trecătorii de noua înfățișare a restaurantului de sub hotel Panait. Unde nu vedeai de obicei decît cîțiva consumatori rătăciți, acum mesele erau asaltate de public pînă tîrziu. *Domnia și aci o bună dispoziție generală, fără stridențe și fără sgomot, fără lăutari, dar mai ales fără acea atmosferă de o nesuferită promiscuitate și vulgaritate morală, pe care o întîlnești chiar în restaurantele mari, adeseori.* Era lume de toată mîna: bogați și săraci militari și civili, bătrîni și tineri, cu predominarea tinerilor. Se regăsiau vechi cunoscuți, se deschideau sufletele și se legau prietenii noi. Deasupra tuturor plutea un aer de veșnică tinerețe și de voioșie senină care-ți făcea impresia că te afli într'o mare familie.

Intrai în restaurant cu bucuria căminului părintesc regăsit și plecai cu dorința de a reveni. De nicăiri nu te întîmpinau ochi streini, sfredelitori, vrăjmași.

In ochii legionarilor strălucia bucuria datoriei împlinite, zîmbetul biruinței, frumusețea muncii jertfite pentru Neam și pentru Legiune. Căpitanul dădea adeseori, prin presența lui totdeauna activă, un prestigiu deosebit clipei...

Sfinte clipe, frumoase și neuitate clipe în care un neam își regăsește încrederea în sine și în viitor, calcă peste prejudecăți înrădăcinate și deprimante, rupe cu pasivitatea și resemnarea trecutului și ca trezit dintr'o vrajă blestemată își mobilizează credința și energiile pentru a-și afirmă prin fapte de inițiativă dreptul la viață, pentru a-și recuceri — prin muncă ofensivă, încredere și solidaritate de fier, — pozițiile economice care păreau definitiv pierdute.

La Carmen Silva nu a fost decît începutul...

Notă. Poate nu e de prisos să adăogăm că sub sugestia și presiunea exemplului legionar, *mai toate magazinele și restaurantele din stațiune și au redus prețurile uneori cu 30-40% îmbunătățind calitatea și serviciul.* Carmen-Silva tinde să devină astfel una din cele mai convenabile și deci mai atrăgătoare — pentru Romîni — stațiuni de cură ale țării. Fără să aibă la dispoziție nimic din ce formează aparatul de stat, Căpitanul a realizat în scurt timp, o *simțitoare eftenire a vieții, într'un moment de urcare a prețurilor și într'un centru cunoscut tocmai prin specula îndătinată.*

N. N. Manolescu

COMUNIȘTII ȘI BISERICA CATOLICĂ

Comuniștii sunt lipsiți de orice scrupule cînd e vorba de a-și atinge un scop. Au mers pînă acolo încît s'au prefăcut că iau apărarea catolicismului în contra lui Hitler pe care-l acuză că persecută biserica și clerul catolic din Germania. Adevăratele lor sentimente pentru cler și biserică se dau pe față însă în următoarea statistică a distrugerilor și masacrelor comuniste din Spania pe care o luăm din „Revue des deux mondes":

Dela 1932 de cînd au ajuns puternici comuniștii au ucis în Spania: **11** episcopi din **60** și **17.000** de preoți din **45.000**. Deasemeni sute de călugări și călugărițe au fost masacrați. Toți acești clerici au fost mai întîi batjocoriți în chipul cel mai josnic, schingiuiți și apoi au fost uciși.

Tot comuniștii au incendiat **10.000** de biserici și sute de mănăstiri împreună cu seminarele și bibliotecile lor. Nenumărate opere de artă au fost distruse...

Aceasta a făcut pe unul din șefii lor să scrie: „Noi am rezolvat complect problema religioasă smulgîndu-i rădăcinile: **am suprimat preoții, bisericile și cultul**".

Acestea sunt faptele. Nici „Adeverul" nici întreaga presă iudeo-comunistă și apărătorii ei nu le vor desminți vreodată. Le trec sub tăcere însă și dacă mai pot păcăli pe cineva, își iau aere de creștini evlavioși și de apărători ai bisericii.